

Ha osztrák most ős Kismarton?
 Ha a bajtárs tört bajlásra
 S jelentkezett osztozásra?
 A megcsaltak mást mégse várnak:
 Igazságot Magyarországnak!

Gyökössy Endre.

Vizsgai költemények

(Évzáró ünnepélyre.)

Vizsgai megnyitó

Először is hálás szívvel Köszöntöm a vendégeket, Hogy a mi aratásunkon Ily szép számmal megjelentek.	Nem hallottunk jaj, de sokról, Egyszeregyről, s a számokról, S ha ma mégis tudni fogunk Mindezekről s beszámolunk:
---	---

Mert tíz hónap friss munkája Annak a megmondhatója: Hogy mi mindent is tanultunk, Ez csak kóstoló lesz itt ma!	Ezt mi mind annak köszönjük, Hogy a mi áldott kertészünk: Jó tanítónk vettegette A magot elméinkbe el.
---	---

Mert az év elején, bizony Alig tudtunk írni nagyon S azt se tudtuk, mi fán terem: A földrajz és történelem!	De lelkünket is ápolta, Istennek tetsző dolgokra, Édes hazánkat szeretni, Jó szüleinket tisztelni.
--	---

Hisszük, hogy az évi munkánk
 Elegendő gazdag termést adott,
 Hogy a lelkünk, szívünk, eszünk
 Sok-sok drága kincset kapott!

Kérjük, hallgassák meg szépen,
 Mit tanultunk mi ez évben,
 S hálát adunk az Istennek:
 Hogy eddig is megsegített!

Vizsgára

Szeptembertől vettegettünk, Gyímet-gyomot szedgettünk, Nem volt soha maradás! Egész évi munkásságunk, Igyekvésünk, akarásunk, Ime, itt: az aratás!	Nem egyforma volt a föld, mag... De, hogyha a buzgalom nagy: Győz mindig az akarás! Jó buzgóság, jó igyekvés, Szerény munka, szerény vetés, De mégiscsak: aratás!
---	--

Jószívvel mit mostan adunk,
 A mi munkánk, saját magunk:
 Lélek, szív és szeretet...
 Kik megértik munkásságunk',
 Kik segítik akarásunk':
 A jó Isten áldja meg!

Hahn Gyula

A magyar gyermekhez

Hány szegény magyar szülő
 Sirva kesereg,
 Mert cseh iskolába jár
 Sok magyar gyerek,
 Vagy oláht, szerbet tanul
 S elfelejt már magyarul
 Egy egész sereg.

Te, ha még magyar lehetsz,
 — Csonka bár hazád —
 S még magyar kenyért ehetsz,
 Mit néked az ad,
 Áldjad Istent, járj Vele,
 S hálával legyen tele
 Szived és a szád.

Majd, ha hitben nő fel így
 Egy gyermekesereg,
 Amely Jézusával jár,
 Büntől fél s remeg,
 Jól tanul, hűn dolgozik,
 Istenhez imádkozik,
 Hisz, remél s szeret,

Meglássátok, Istenünk
 Tesz majd nagy csodát,
 Viszaadja még nekünk
 Az egész hazát;
 S ennél több is vár reánk,
 Lesz még szebb, dicsőbb hazánk
 Nála, — odaát!

Vargha Gyuláné.

Nagy lesz újra Magyarország!

Magyarország szent földjére
 Nagy, fekete gyász borul,
 Meggyalázták, leigázták,
 Széjjeltépték botorul.
 Messzi földről néma váddal
 Néz apáink sirja ránk:
 Ezer évig a szabadság
 Szent oltára volt hazánk.

Akinek a szive-lelke
 A hazához hű maradt,
 A Vág partján, Maros mentén
 Ma csak könnyet s vért arat.
 Hát a magyar vitézségnek
 Mindörökre vége már?...
 Zrinyi kardja merre villog?...
 Nagy Rákóczi merre jár?...

Ha magyar vagy, nyugtod addig
 Elve-halva nem lehet,
 Mig bitorló dulja, gyötri
 Ősi, drága földedet.
 Ezeréves dicsőségünk
 Minden lapja arra int:
 Ősi daccal, hősi karral
 Tépjük össze láncaink!...

Ősi daccal, hősi karral
 Fogjunk össze, magyarok,
 S akkor a mi dicsőségünk
 Napja újra fölragyog.
 Friss virággal, kikelettel
 Vár apáink sirja ránk:
 Nagy lesz újra Magyarország,
 Ezeréves szép hazánk!...

Szathmáry István.